

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Davčna preosnova.

VI.

Personalno dohodarino bodo morali plačevati vsi avstrijski državljani in tisti inozemci, ki žive v Avstriji in imajo tu kak dohodek ali zaslužek.

Oproščeni je bodo le: cesar in člani cesarske rodovine, inozemci, službujoči pri poslanstvih, konzulatih itd., če nimajo v Avstriji kakih posestev ali hipotekarnih tirjatev; vsi tisti, ki imajo kako rento od dobljenih redov ter častniki in vojaki a le glede svojih vojaških dohodkov in za časa kake mobilizacije tudi vsi državljani, ki sicer ta davek plačujejo.

Personalne dohodarine bodo sicer oproščeni le tisti, ki dokažejo, da letnih dohodkov nimajo nad 600 gld.

Merodajna za določitev personalne dohodarine bo okolnost, so-li dohodki posamičnikov stalni ali pa se preminjajo.

Davek bo moral torej vsakdo plačevati, naj živi sam zase, ali s svojo rodbino. Ako vsi člani kake rodbine skupno porabljajo svoje dohodke, se bo personalna dohodarina odmerila samo glavi te rodbine, a tako, da se njegovim dohodkom prišteje dohodki vseh članov; če pa se vsi dohodki ne porabljajo skupno, se bo dohodarina vsakemu članu rodbine posebej odmerila.

Če bi kdo živel ločen od svoje žene in bi jej kaj plačeval ali če bi podpiral svoje otroke, ako žive zase, bi se dotični znesek od njegovih dohodkov odračunal.

Mej davku podvržene dohodke se ne bodo šteli samo dohodki, katere ima kdo v gotovini, ampak tudi kar dobiva v naturalijah — kurjava, svečava, vrednost stanovanja, če je ima zastonj ali če stanuje v svoji lastni hiši, ne bodo se pa šteli loterijski dobitki, dedščine in daritve.

Davku ne bodo podvrženi kar kosmati dohodki, ampak odmeril se bo od čistih dohodkov. Od kosmatih dohodkov se bodo odbili: režijski izdatki (če bi jih davkoplačevalec previsoko zaračunal, bi jih dalo davčno oblastvo ceniti po izvedencih); vsako-

vrstne zavarovalne premije, a od zavarovanj na življenje ali doživetje ne bo smela premija znašati več kakor 100 gld., oziroma če so zavarovani tudi otroci, ne več kakor 200 gld., doneski za bolniške penzijske itd. blagajnice a le če je kdo vezan, tem blagajnicam pristopiti; plačani direktni davki z dokladami in neki indirektni davki na pr. davek od prodaje žganih pijač — in obresti raznih dolgov, ki prikrajšujejo o dohodke stalno.

Troški za stanovanje in življenje pa se ne bodo smeli odračunati, niti daritve, podpore itd.

Posestnik, ako obdeluje sam svoj svet, bo moral plačati dohodarino od vseh tistih dohodkov, od katerih že ne plačuje dobitkovine. Če da svoje posestvo v zakup, plačeval je bo od dohodkov — v denarju in v naturalijah — katere bo dobival od zakupnika, ta pa bo moral plačevati dohodarino kakor prej posestnik, le zakupnina se bo od dohodkov odštela in ne obdavčila.

Pri hišah se bo dohodarina določila od najemnine ušteveši vrednost stanovanj, v katerih kdo zastonj prebiva.

Pri obrtih, od katerih izvrševanja se plačuje dobitkovina, se bo določil čisti dohodek tako, da se bodo prej od kosmatega dohodka odbili vsi izdatki, katere smo prej navedli, ostali znesek pa se bo obdavčil.

Pri tistih osobah, ki stoje v kaki službi ali uživajo kako pokojnino, se bodo obdavčili vsi dohodki, plača, personalna doklada, aktivitetna doklada, remuneracije ali prispevki, provizije ali pristojbine. Obdavčile se bodo tudi pokojnine, če jih dobivajo pokojninci od države ali iz blagajnic, v katere so zanje kaj vplačevali njih delodajalci.

Od premoženj bo plačevati dohodarino: vsem tistim, ki imajo dohodke, od katerih naj že plačujejo rentni davek ali so od njega oproščeni.

Personalna dohodarina se bo razmerno določevala in bo znašala: za dohodke od 600 gld. do 625 gld.: 3.60 gld.; od 625 do 650 gld.: 4 gld.; od 650 do 675 gld.: 4.40 gld.; od 675 do 700 gld.: 4.80 gld.; od 700 do 750 gld.: 5.40 gld.; od 750 do 800 gld.: 6 gld.; od 800 do 850 gld.: 6.80 gld.;

od 850 do 900 gld.: 7.60 gld.; od 900 do 950 gld.: 8.40 gld.; od 950 do 1000 gld.: 9.20 gld.; od 1000 do 1100 gld.: 10 gld.; od 1100 do 1200 gld.: 12 gld.; od 1200 do 1300 gld.: 14 gld.; od 1300 do 1400 gld.: 16 gld.; od 1400 do 1500 gld.: 18 gld.; od 1500 do 1600 gld.: 20 gld.; od 1600 do 1700 gld.: 22 gld.; od 1700 do 1800 gld.: 24 gld.; od 1800 do 1900 gld.: 27 gld.; od 1900 do 2000 gld.: 30 gld.; od 2000 do 2200 gld.: 34 gld.; od 2200 do 2400 gld.: 39 gld.; od 2400 do 2600 gld.: 44 gld.; od 2600 do 2800 gld.: 49 gld.; od 2800 do 3000 gld.: 55 gld.; od 3000 do 3300 gld.: 62 gld.; od 3300 do 3600 gld.: 71 gld.; od 3600 do 3900 gld.: 80 gld.; od 3900 do 4200 gld.: 90 gld.; od 4200 do 4600 gld.: 101 gld.; od 4600 do 5000 gld.: 114 gld.; od 5000 do 5500 gld.: 129 gld.; od 5500 do 6000 gld.: 146 gld.

Dohodarina se bo tako stopnjevala do letnega dohodka 48.000 gld., od katerega bo plačati 1860 gld. potem pa bo dohodarina rasla razmeroma zopet po manjših odstotkih.

Kdor ima vzdrževati rodbino in sicer v mestih do 10.000 prebivalcev več kakor štiri otroke in ženo, v krajih z več kakor 10.000 prebivalci pa ženo in več kakor dva otroke, kateri pa sami nič ne zaslužijo, temu se bo od dohodarine popustil dvajseti del, a le če dohodek ne znaša več kakor 2000 gld. na leto. Če pa člani rodovine kaj zaslužijo in se njih zaslužek skupno porabi, bo dovoljeno odšteti od kosmatega dohodka za vsakega člana 150 gld. na leto in se bo le ostali dohodek obdavčil.

Državni zbor.

Na Dunaju, 14. marca.

Začetkom današnje seje je posl. dr. Lienbacher samostojno predlagal, naj se census, od katerega je po sedanjem volilnem redu odvisna volilna pravica, zniža na 1 gld. Ta predlog se je odkazal odseku za volilno reformo.

Naučni minister dr. Madeyski je potem odgovarjal na nekatere interpelacije, mej temi: na

Listek.

Zločinčeva častihlepnost.

Kriminalna povest Jeana Richépina.
(Konec.)

Policija ni kar nič dvomila, da je kočijaž morilec. Odlomki pisem so bili grozni dokazi proti njemu. Kedo drugi naj bi tako natanko znal za zločinu ugodne okoliščnosti? Kedo razven njega imeti ključce? Najbolj obtežljivo je pričal proti njemu ovrtnik. Naj je še tako trdil, da je nedolžen, vse je govorilo proti njemu. Kratko, izrekla in izvršila se je nad njim obsodba. Nejasna je ostala samo jedna točka. Kje je ostalo ukradeni imetje? Lopov je je moral dobro skriti, ker je ni bilo moči najti nikjer, ali zaradi tega ni nihče mogel dvomiti, da je je on ukradel.

* * *

Malo ljudij se drzne trditi, da nekaznjenost kakega zločina osrečevalno upliva na dušo zločinca. Tako pa je bilo pri Lapisotti. Ni se niti kesal, niti bal, bil je ponosen, ponosen kakor umetnik nad uspelim delom. Ta čut ga je čisto omamilo. V vsem ostalem je ostal, kar je bil, srednje mere mož, ki ni imel nobene pravice do slave. Njegovi stih, proza, dramatični poskusi, vse je nosilo pečat neznanega.

„In vendar!“ govoril si je mnogokrat in oči so mu zažarele, „in vendar, če bi le hotel! Ako bi le hotel pripovedovati svoj mojsterski čin. Samo nekaj se mi je posrečilo, žal, da sem to „živel“ mesto pisal.

Konečno se je ta misel pri njem spremenila v trdno prepričanje.

Deset let se je bojeval z njo. Kakor premeten svetovalec pa je to trdno prepričanje zavrglo vsak ugovor razuma.

Zakaj ne bi pisal resnice? Kaj se bojiš? zločin spada v preteklost. Mislilo se bode, da si le umetno predelal kak star kriminalen slučaj.

In necega lepega večera se Oskar Lapisotte res vsede z razbeljeno glavo, grozničavo razburjenostjo ter v jedni potezi napiše zgodovino svojega zločina.

Pripoveduje žalostne poskuse Oskarja Lapisotte; njegovo cigansko življenje; vedno ponavljajoče se prevare; njegovo nedvomno srednjemernost; grozen gnev, ki je razsajal v njem; načrte o samomoru in zločinu, ki so mu polnili možgane; obup, ki se ga je polastil, ko se sen za snom ni urešničil, hrepenenje, osvetiti se nad istinitostjo; kratko, razsekaval je svoje srce pred očmi čitatelja. Na to opisuje z grozno natančnostjo prizor v bolnici, prizor v Rue Saint Denis, smrt po nedolžnem obsojenega

in zmago morilca. Za tem navaja s peklensko zvestostjo razloge, ki pisatelja silijo, razkriti svoje zločinstvo in konča s podpisom svojega imena.

* * *

Novela izide v „Revue des Deux Mondes“ in vzbudi neverjetno pozornost.

Vsi časopisi in listi so pisali najugodnejšo sodbo o njej. V „Figaro“ je mej drugim stalo: „Ves svet ve, da se pod psevdimenom Oskar Lapisotte skriva pisatelj, ki posebno ljubi, podpisavati se z vedno novim imenom, Mr. Anatole Desroses. Po mnogih neznatnih poskusih se nam je pokazal v pravi velikosti. Njegova fantazija je navaden, pred desetimi leti izvršen umor spremenila v delo neverjetnih kombinacij.“

Ali v vseh sodbah, tudi v najbolj laskavih sta bili dve stvari, ki sta Lapisotta srdili v najvišji meri: prvič, da so njegovo pravo ime smatrali za nepravo ter ga imenovali Anatole Desroses, drugič, da se je mislilo, njegova pripoved je izmišljena.

Nekega dne, ko mu je nekdo oberočke sipal kadila, odgovori veliki mož: „Oj gospod, vi bi meni čisto drugače čestitali, ako bi znali rešitev uganke. Moja novela ni izmišljena, ampak resnična. Zločin se je ravno tako vršil, kakor sem ga pripovedoval in jaz sem ga izvršil. Moje pravo ime je Oskar Lapisotte.“ Govoril je tako mirno, tako prepriče-

interpelacijo posl. grofa Alfreda Coroninija in tovarišev glede postopanja pri volitvi zastopnika učiteljstva v mestni šolski svet goriški, in na interpelacijo posl. Spinčiča in tovarišev glede šolskih razmer v Opatiji. Na Coroninijevo interpelacijo je minister odgovoril, da se mu zdi postopanje pri dotični volitvi v mestni šolski svet povsem zakonito in da torej nima uzroka kaj storiti. Na Spinčičevo interpelacijo glede šolskih razmer v Opatiji je minister odgovoril, da se je na podlagi materiala, zbranega pri poizvedbah o tej stvari, razveljavil deželni ga šolskega sveta organizacijski ukaz z dné 17. junija 1885, vsled katerega se je v Opatiji osnovala iz dveh ločenih oddelkov, hrvatskega in italijanskega, obstoječa ljudska šola, in da se je z odredbo deželnega šolskega sveta z dné 11. decembra 1894 ukazala ustanovitev dveh samostalnih mešanih jednorazrednic, jedne s hrvatskim, druge z italijanskim učnim jezikom, tako da je sedaj ustrezno željam in potrebam prebivalstva.

Zbornica je potem nadaljevala specialno razpravo o davčni reformi in sicer o paragrafih, našajočih se na dobitkovino.

V debato so posegli poslanci dr. Scheicher, Prade, Schwab, dr. Hofmann-Wellenhof, finančni minister Plener, dr. Kronawetter in Pfeifer. Ta je odkritosrčno priznal, da cele predloge ne razume, kot uzrok pa navedel slog in dikcijo. Izrekel je potem neke želje in izjavil, da bo pri tretjem branju glasoval zoper predlogo, če se izrečenim njegovim željam ne ustreže.

Govorila sta še generalna govornika dr. Fořt contra in Mauthner pro, potem pa se je razprava pretrgala.

Koncem seje so posl. dr. Gregorec in tovariši interpelovali pravosodnega ministra glede porot v Celju in v Celovcu.

Prihodnja seja bo jutri.

V Ljubljani, 15. marca.

Volilna reforma. Veliko se govori in piše o volilni reformi, posebno levičarski listi se že vesele, da konservativci prijenjujejo in delo v pododseku hitro napreduje. Toliko se ve, da se misli osnovati nova peta kurija, dru o pa ostane vse pri starem. Natančnosti glede sestave pete kurije se ne poroča, kajti posvetovanja pododseka so strogo tajna. Pa bodi temu kakor koli, z osnovo pete kurije se bode le koristilo liberalcem, ako se nič ne spremeni v sedanjih kurijah. Večino bodo v tej kuriji imeli delavci, ki bodo najbrž volili socijalne demokrate, kateri bodo v verskih in narodnih stvareh podpirali liberalce. Seveda gotovo še ni, da se volilna reforma zares že sklone, kajti celo oficijozna „Presse“ priznava, da prav gladko niti v pododseku ne gre, da bode treba vsekako še precej časa, predno se ta stvar reši. Večje težave bodo že v odseku, kjer se bode oglašila še opozicija, seveda največje težave pa v zbornici sami. Tukaj bodo prišli v poštev ne le interesi posamičnih strank, temveč tudi interesi in nazoru posamičnih poslancev. Marsikak poslanec, ki sedi v koalicijski, ne bode z ozirom na svoje volilce mogel glasovati za vladne predloge.

valno, čakajoč po vsaki besedi, kakor kdo, ki prav želi, da se mu veruje.

„Oj, krasno, krasno!“ odgovori oni. „Ta šala je neprecenljivo komična.“

„To je preveč,“ dejal je v svoji jezi nekaterim nevernim Tomažem v kavarni. „Nikdo mi ne verjame, da sem jaz dovršil mojstersko delo. Jutri naj zve ves Paris, kedo je Oskar Lapisotte.“

* *

Napeti se k sodniku, ki je bil pri obravnavi umora predsednik porotnemu sodišču in pravi:

„Gospod, jaz sem vaš ujetnik. Jaz sem Oskar Lapisotte.“

„Ne govorite dalje, gospod,“ odvrne sodnik jako prijazno. „Čital sem Vašo interesantno novelo. Vem tudi za ekscentrično misel, s katero se že teden dni zabavate. Kdo drugi bi se morda srdil, da se hočete šaliti tudi s sodiščem. Ali jaz sem prijatelj književnosti in se ne srdim nad Vami, ker mi je ta šala napravila radost, da se z Vami poznam.“

„Ali tu se ne gre za šalo! Prisezam Vam, da sem jaz Oskar Lapisotte, da sem jaz morilec. Fantazija moja se je pokazala le v tem, da sem izmislil in izvršil zločin.“

„Izmislili in spisali, hočete reči. In dovolite mi odkritosrčno opazko, da ste prestopili pisatelju do-

Narodna in verska toleranca. Deželni šolski svet češki je izdal neki ukaz ravnateljem srednjih šol, da naj pri svojih učencih pospešujejo z vsemi sredstvi narodno in versko strpljivost. Seveda samo na sebi bi to ne bilo nič strašnega, a če pomislimo avstrijske razmere, pa moramo reči, da ima ta ukaz Slovanom sovražno lice. Učitelji srednjih šol bodo morali gledati, da se v mladini ne vzbuja narodna, zlasti ne slovanska zavest. Pri nemških dijakih se pač ne bode tako strogo gledalo. Namen ukazu je vzgajati narodne amfibije, to je ljudi, ki se ne bi čutili Slované ne Nemce. Kar se pa tiče verske tolerance, se je pa pač tukaj mislilo na varstvo obrežancev. V sedanjem času se vladi zdi potrebno, že pri srednješolski mladini zatirati protisemitizem. Seveda skrb za žide je jedna prvih točk koalicijske vlade. Namena ta ukaz ne bode dosegel, a utegne pa dijakom napraviti marsikake neprijetnosti, posebno ker ni težko, bodisi tej ali oni stranki, mej dijakom vzgojiti nekaj ovaduhov, kakor smo videli v Ljubljani. Vsaka nepremišljena beseda kakoga dijaka se bode pretehtovala, ko bi se iz nje dala izvajati narodna ali pa verska nestrpljivost.

Dinastične in narodne vojske. Vojni minister Krieghammer je imel pogovor z nekim starim ogerskim honvedom in članom gospodske zbornice o ogerskih željah v vojaškem oziru. Vojni minister je rekel, da so v Evropi dinastične in narodne vojske. V naši državi je dinastična vojska. Vanjo se ne sme zanesti noben narodni duh, ker sicer bi razpala v tri vojske, slovansko, nemško in madjarsko. Dokler bode on minister, ne bode nobene madjarske vojne akademije in nobene madjarske srednje šole. To je odgovor zlasti na zahteve Apponyjeve stranke. Zaradi tega pa opozicijski listi hudo napadajo vojnega ministra. „Nemzeti Ujszag“ pravi, da vojni minister popolnoma prezira državno-pravno individualnost ogerske krone. Skoro še huje piše „Budapesti Hirlap“, ki pravi, da je stara vojaška tradicija, kar je govoril vojni minister; tako mislijo skoro vsi višji častniki. Ta tradicija pa ni opravičena, odkar imamo občno vojaško dolžnost. Taki nazoru so pravo nasilje za sedanjega vojaka. Temeljito je treba pomesti s takimi nesmiselnostmi. Ogerska vojska bode dinastična, ker je narod dinastičen. „Magyar Hirlap“ se jezi, da vojni minister stavlja v nasprotje narodne in dinastične koristi. Sklicuje se na honvede, ki so narodna in dinastična vojska. Zaradi omenjene izjave vojnega ministra bode gotovo še mnogo hrupa v ogerski zbornici poslancev.

Srbske razmere. Razmere v Srbiji so jako neprijetne. Vlada na vso moč zatira svoje podložnike. O kaki tiskovni svobodi se v Srbiji niti govoriti ne more. Policija in drugi vohuni vedno iščejo dopisnike inozemskih listov. Če policija ne najde pravega dopisnika, pa kar kacega človeka označijo za dopisnika in ga iztirajo. Iz Srbije beže slednji dan ljudje, ker se boje, da bi se kdo kaj proti njim ne izmislil in bi jih vsled tega ne zaprli kot zarotnike. Inozemski časopisi se redno konfiskujejo, ako le kaj neugodnega poročajo o Srbiji. Vlada vedno išče kake zarote in jih umetno ustvarja, da

zvoljene meje ter postavili pred čitatelja preveč neverjetnosti.“

„Ali pravim Vam . . .“

„Dozvolite, dozvolite, priznali bode, da moram poznati zločine. Na mojo vest, nekatere okolnosti v Vaši noveli so preveč nenaravne, tako na primer srečanje s poslovoditeljico v bolnici v B. in povest o kloralu. Kot umetno delo je Vaša novela krasna, pretresujoča, ali Vaš slavn zločin v istini ni mogoč. Ljubi gospod Desroses, žal mi je, ako Vas žalim, kot pisatelja Vas občudujem, kot z zločincem ne morem resno govoriti.“

„Potem moram poskusiti,“ zarjove Oskar Lapisotte ter plane na sodnika. Iz ust mu silijo pene, oči so zalite s krvjo in v svoji razdraženosti bi bil sodnika zadavil, da ni na upitje prihitela pomoč.

Zvezali so zdivjanega in ga zaprli. Kmalu nato so ga prepeljali v norišnico. Tam je ostal pri svojih trditvah.

„Spravite me na morišče, ali resnica se mora priznati. Umreti hočem, ako sem le trenutek pred svojo smrtjo užival slavo svojega čina.“

Na take besede se je odgovarjalo s tušem.

Konečno je res zblaznel in veroval, da je on Anatole Desroses in je svojo novelo izmislil.

Tedaj so ga spustili iz blaznice in je ostal do svoje smrti v tej veri.

le more kake nepovoljne osebe spraviti v ječo in jih politično uničiti. Tako sedaj vladni listi razširjajo novico o neki zaroti, ki ima baje namen spraviti na prestol srbski črnogorskega kneza Nikito. Da bi pa ljudje to izmišljotino bolj verjeli, pripovedujejo, da se stvar že dolgo pripravlja, da je Pašić že, ko je še bil srbski poslanik v Peterburgu, se o tem dogovoril z ruskim generalom Ignatjevom. Generala Ignatjeva pa že tako vpletajo v vse intrige na Balkanu; kakor bi on drugoga dela ne imel, kakor stranke hujskati proti srbski in proti bolgarski vladi.

Bolgarija. Nade, da se razmere v Bolgariji zboljšajo, ko je odstopil Stambulov, se niso obistinitile. Sedaj pa Stojlov ravno tako gospodari, kot je Stambulov poprej. Sicer je to lahko umljivo, kajti sedanji ministerski predsednik ni bil nikdar prijatelj svobode. Ob svojem času je bil baš on pregovoril kneza Aleksandra Battenberskega, da je bil sestavil ustavo. To la Karavelov moral je ostaviti severno Bolgarijo, Cankova so pa bili nekje interinirali. Jednako postopa Stojlov sedaj. Pristaše Cankova poslance Savova, Balčeva, Sinidova in Statnikova so zaprli. Obdolžili so je, da so narod hujskali k ustaji proti monarhiji. Zaprli so jih in gotovo bodo več mesecev trpeli v ječah, potem jih pa obsodijo na smrt in morda tudi zares usmrtijo. Vlada hoče Cankova stranko uničiti, ker neče brez-pogojno podpirati sedanje vlade. Posebno vladi ni po volji, da je stranka vložila neko tožbo proti nasilstvom policije ob volitvah. Zadnje volitve v Bolgariji so se vršile pod takim volilnim pritiskom, da ne izražajo nikakor pravega mnenja prebivalstva. Vlada bi pa rada preprečila vse proteste, da bi svet ne izvedel, kako se vlada v Bolgariji.

Rusija in Vatikan. Odnosaji mej Rusijo in Vatikanom se boljšajo. O ruskih vladnih krogih se že pretresuje vprašanje, da bi se zopet osnovalo stalno zastopstvo pri Vatikanu. Rusija je ob svojem času imela pri Vatikanu svojega zastopnika, pa ga je odpoklicala, ker se je papež Pij IX. preveč potegoval za Poljake, ko so se malo poprej bili spuntali. Sploh so Poljaki največ krivi vseh nasprotstev mej Vatikanom in Rusijo. Zadnja leta so pa v Rimu spoznali, da Poljakom ni vsega verjeti in vsled tega je bilo mogoče doseči boljših odnosajev z Rusijo. Obžalovati je le, da v Rimu niso le predolgo Poljakov do dobrega spoznali.

Židje v Rusiji. Židje so trgovci in zatorej obiskujejo v velikem številu trgovske šole. Trgovska šola v Odesi je bila skoro popolnoma požarena, le vzdržavala se je največ iz krščanskih denarjev. Žid ne mara plačati. Lepi časi so bili za žide, da so na stroške kristijanov izobraževali svoje sinove. Teh lepih časov bode sedaj konec. Car je izdal ukaz, da sme na tej šoli biti le toliko odstotkov židov, kolikor odstotkov donajajo za šolo. Slednje leto bode finančni minister določil, koliko se sme židov vsprejeti v to šolo. V srednjih šolah in na vseučiliščih je že sedaj omejeno število židovskih dijakov. Pač bi bilo kaj tacega potrebno v marsikaki evropski državi.

Vojna mej Japonci in Kitajci. Kitajci so se že toliko omečili, da odstopijo Japoncem otok Formoso, ako v to privoli Francija. Od Mandžurije pa Kitajci ne odstopijo nobenega dela. Govori se pa, da so se Kitajci dogovorili s Francijo, da bode ugovarjala odstopu Formose, in pa z Rusijo, da bode oporekala odstopu kakoga dela Mandžurije Japoncem. Zaradi tega že ruski listi zatrjujejo, da je Mandžurija v okolišju ruskih interesov. Vidi se, da so Kitajci boljši diplomatje nego pa vojaki.

Knjižnica za mladino.

(Vsem krajnim šolskim svetom, farnim knjižnicam, bralnim društvom, čitalnicam, rodoljubom i. t. d. na Slovenskem)

Najdražji zaklad vsakega naroda je njegova mladina. Narod živi v svoji mladini dalje, v njej vidi svoj prihodnji obstanek, mladina mu je up in nada. Kakoršna je mladina v sedanjosti, približno takšen bode narod v prihodnjosti. Resnico te trditve priznava vsak olikan človek, globoko jo čuti v svojem srcu vsak rodoljub; zato pač gledamo s paznim očesom na naše šole, kjer se nam draga mladina poučuje in vzgojuje. Vsak razumni človek ve, da šola ni cilj, konec ali namen našega življenja, temveč ona je le sredstvo za napredek in življenje. Učenec se ne uči za šolo, temveč on se uči s pomočjo šole za življenje. Šola podaja mladini le pripomočke, da bi v poznejšem življenju mogla lepo in pošteno živeti ter si v izbranem poklicu lažje služiti svoj kruh. V šoli se uče otroci spoznavati resnice sv. vere. Na podlagi računstva in beril iz prirodoslovja, zemljepisja, zgodovine itd. se uče, da

je dobra vest podobna svetlemu angelju, a slaba črnemu težkemu kamenu, da nam je ljubezen do svojega bližnjega, do naroda, domovine in vsega človeštva zvezda-vodnica v vsem življenju, a sovražstvo, da je podobno zlemu duhu itd. V šoli vidijo otroci v primerih, koliko je vredno pravo prijateljstvo, sloga, zadovoljnost, red, varčnost, resnica, hvaležnost, spodobno obnašanje, pravičnost, poštenost, usmiljenost, itd. itd.; vidijo pa tudi, koliko slabih nasledkov rodi sovražstvo, nesloga, nezadovoljnost, nered in zanikernost, zapravljenost in razkošje, laž, nehvaležnost, potuhnenost in zvitost, nestrpnost, odurnost, nespodobno obnašanje, krivica, nepoštenost, neusmiljenost itd. itd. To preprčanje o dobrih nasledkih, izvirajočih iz čednosti in slabih, izvirajočih iz napak in pregreh se v otrocih najbolje utrdi po primerih, ki jih čitajo v dobrih knjigah; zato se nahaja pri vsaki šoli večja ali manjša šolarska knjižnica, iz katere se otrokom posojujejo knjige na dom, da si tudi izven šole zlahkajo svoje nežno srce. Naš narod ima sicer dično „družbo sv. Mohorja“, ki razpeča mej odrasle ljudi mnogo tisoč lepih knjig, a za šolsko mladino je v nas Slovenceh premalo knjig. Slovensko učiteljstvo je gojilo že več let srčno željo, da bi se za slovensko mladino ustanovila stalna in dobro urejena ali organizovana „Knjižnica za mladino“ ter je zastavljalo svoje moči za njeno uresničenje tako, da se je letos njegova želja izpolnila. „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ je namreč že izdala I. in II. zvezek. „Knjižnice za mladino“, ki bode izhajala redno vsak mesec v trdo vezanili od 5 do 6 pol obsegajočih knjižnicah. Celoletna naročnina za 12 knjig znaša samo 1 gld. 80 kr., ki se naj pošilja uredniku A. Gaberščaku v Gorici na Primorskem. Ta naročnina je tako malenkostna, da potrebuje „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ za to vzvišeno podjetje najmanj 1500 rednih in točnih naročnikov. Troški za knjižnico so namreč veliki, treba plačati papir, tisek, vezanje v trde platnice, pisatelje, uredništvo poštino itd. Umeva se samo ob sebi, da se bodo izdajale le dobre knjige in sicer pridejo v natis le oni rokopisi, katere je ocenjevalni odbor pregledal in potrdil. Odslej se bodo torej vsi dobri pisatelji mladinskih spisov združili v „Knjižnici za mladino“.

Slovinci! „Knjižnica za mladino“ nam bode torej pomagala ne samo vzgojevati in zlahkati srce naše mladine, temveč ona nam bode tudi dala temelj vsej književnosti. Vsak izobražen Slovenec je prepričan da bode omika našega naroda, kot jedino sredstvo k obvarovanju njegove individualnosti le tedaj rastla in cvetela, ko bomo imeli bogato književnost in da bode naša književnost le tedaj uspešno napredovala, ko se bode sistematično t. j. na trdnj podlagi gojila. A ta trdna podlaga je književnost za mladino. Človek se mora že kot otrok navaditi rad čitati. Čitanje mu mora postati najmilejša zabava, da si požlahtni srce in se izogne slabim nasledkom malopridnega polnjakanja ob nedeljah in praznikih. Kdor je za mladih let imel navado čitati t. j. kdor se je navadil biti vnet čitatelj, ostane takov tudi v starosti ter doseže višjo stopnjo izobraženosti. Zavoljo tega se mora sedaj, ko imamo v vsakem še tako hribovitem kraju svoje šole, skrbeti, da se šolske knjižnice napolnijo z dobrimi knjigami za mladino. Odkritosrčno moramo priznati, da je bila doslej naša književnost za mladino ne le, kar se tiče števila del, temveč tudi njih iztisov jako revna, da je toraj zaostajala daleč za potrebo narodovo. Ta kričeči nedostatek je odpravilo letos naše vrlo in delavno slovensko učiteljstvo z ustanovitvijo urejene „Knjižnice za mladino“. Vsled tega se letos slovenski narod v vzgoji in poduku mladine bliža onej stopnji, katero so drugi slovanski narodi večidel že prej dosegli. Češki narod je že v letu 1859. ustanovil društvo „Dědictví Malických“ za izdavanje mladinskih spisov. To društvo je imelo leta 1876. čujte in strmite že 31.100 članov, a dandanes jih šteje gotovo blizu toliko, kakor naša dična „družba sv. Mohorja“. Društvo „Dědictví Malických“ je bilo ustanovljeno v prvi vrsti za krstne botre, ki upišejo po izvršenem sv. krstu svoje varovance v društvo, plačavši za nje jedenkrat za vselej botrinski donesek 3 gld. Ti otroci dobivajo do svojega 16. leta vsako leto društvene knjige brezplačno, botri pa dobé lepo izdelan botrinsk diplom, katerega darujejo svojim varovancem v vedni spomin. To je krasno! To je ginljivo! Ko se torej otrok nauči čitati, najde dovolj knjig za požlahtnjenje svojega srca. Tudi šolske knjižnice, hiše, bralna društva in odrasle osebe se sprejmó v to društvo za 10 let proti jedenkratni naročnini 5 gl. To uzorno česko društvo smo zato omenili, ker smatramo vzgojo mladine za vzvišeno delo in da bi v nekoliko letih, ko se bode našej novorojenej „Knjižnici za mladino“ zagotovil obstanek, tudi naša neumorno delavna „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ ustanovila pri „Knjižnici za mladino“ poseben oddelek za krstne in birmške botre, kateri bi z jedenkratno naročnino upisali svoje varovance za prijemnike knjig do 14. ali 16. leta.

Slavni krajni šolski sveti po Slovenskem! Postanite tudi vi dobrotljivi botri mladine cele svoje šolske občine, svoje fare, naročite za svojo šolsko bukvarno „Knjižnico za mladino“, a slavna bralna društva, čitalnice, rodoljubi duhovskega in posvetnega stanú, naročite jo za „družbo sv. Cirila in Metoda“, da jo ona daruje tistim šolam na naših ogroženih jezikovnih mejah, kjer slovenska mladina

ne dobiva nič knjig in je izpostavljena nevarnosti preširnega ponemčevanja! Premožnejši stariši pa si jo naročite za svoje drage otroke, tako bomo z združenimi močmi pomagali našemu učiteljstvu zlahkati srca naše mladine, izobraziti svojemu narodu vrle naslednike, pomnožiti slovensko književnost ter zagotoviti svojo narodno individualnost. V to pomozi Bog in sreča junaška!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. marca.

— (Slovenska opera.) Opozarjamo na današnjo prvo predstavo Maillardove komične opere v treh dejanjih „Puščavnikov zvonček“. Da se ustreže želji mnogih vnanjih rodoljubov in prijateljev slovenskega gledališča, se bode ta opera ponavljala v nedeljo dne 17. t. m. Ker pride potem samo še jedenkrat na vrsto, se je nadejati, da bode ta obe predstavi prav dobro obiskani. Obleke dragoncev je iz prijaznosti posodila intendantca Zagrebškega gledališča.

— (Pevska skušnja.) „Glasbena Matica“ naznanja, da je v soboto dne 16. t. m. v društvenih prostorih pevska vaja. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Slovenskega planinskega društva) večer dne 13. t. m. je privabil lepo številce domoljubnih dam in gospodov. Čital je g. prof. Orožen o Rogački ali Donački gori pri Rogatcu ter živo popisal čudovito razsežni razgled s tega do 900 m visokega vrha. Gora ta pa je tudi glede svojih tvorb in bujne flore ter zgodovinskih dogodkov zelo znamenita in torej povsem vredna, da jo turist polazi. Predavanje je prav navdušilo zbrano občinstvo, ki se je potem še dolgo dobrovoljno zabavalo. Na občo željo bode prihodnji tak večer dne 18. t. m. v klubni sobi pri „Slonu“. Predaval bode g. prof. Borštner o gori Obir ter razkazoval tudi sliko o njej in bližnjih vrhovih. Odbor „Slov. planinskega društva“ vabi vse člane in prijatelje svoje, katerih vsak naj privede s seboj še kako planinko.

— (Pevsko društvo „Ljubljana“) priredi na praznik sv. Jožefa, v restavraciji pri „Lloydu“ na čast Josipinam in Josipom zabavni pevski večer. Vzpored obseza 10 točk, ter obeta biti prav zanimiv.

— (Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“) priredi v ponedeljek dne 18. t. m. ob 8. uri zvečer v restavraciji „Lloyd“ svoj zabavni večer, pri katerem bo sodelovala vojaška godba.

— (Nezgode vsled snega.) Na Sv. Petra cesti se je včeraj zvečer udrla zopet jedna streha vsled teže snega in je bila še sreča, da ni bilo nikogar na dvorišču, ko se je usul doli plaz. Z dežele se poroča od mnogih stranij o podrlih strehah in o velikih škodah, katere je povzročil sneg na poslopjih.

— (Vreme) je že več dni mehko in deževno. Vsled tega se sneg taja polagoma, kar je velika sreča, ker drugače bi bila nevarnost povodnji mnogo večja. Ljubljana v teh dneh še ni posebno narasla navzlic južnemu vremenu.

— (Prometne ovire.) Mej Rakekom in Postojino se je predvčeršnjim ponoči utrgala velika skala in padla na železniški tir, na srečo malo prej, predno je na dotično mesto prišel mešani vlak iz Ljubljane. Ko je prišel vlak na to mesto, skočila je lokomotiva s tira, trije vagoni so se poškodili, druga nesreča pa se ni primerila. Tržaški in dunajski vlaki so morali pred dotičnim mestom obstati, vsled česar so imeli večje zamude.

— (Za rešitev življenja) je deželna vlada priznala talijo 26 gld. 25 kr. Ivanu Poženelu iz Rakitnika, ki je v decembru m. l. rešil iz vode sedemletnega Frana Klemenca.

— (Mestna hranilnica v Novem mestu) je v mesecu februarju prejela vlog 11308 gld. 4 kr. od 82 strank, ter je izplačala vlog 2699 gld. 31 $\frac{1}{2}$ kr. strankam, torej se je več vložilo 8608 gld. 73 $\frac{1}{2}$ kr. Stanje vlog: 85838 gld. 24 kr. Stanje hipotek: 50 919 gld. 79 kr.

— (Nemške šole na slovenskem Štajerskem.) Štajerski deželni odbor je v svojem letnem poročilu povdarjal, da je na spodnjem Štajerskem le devet nemških ljudskih šol. V resnici je pa nemških šol veliko več. Tako so 1.) v mestih: Maribor, Ptuj in Celje vse šole nemške, čeravno so v teh mestih slovenske manjšine, in že v teh mestih je 13 nemških šol; 2.) je 6 čisto nemških šol mej slovenskim prebivalstvom v okrajih na mejah: Arvež, Cmurek, Lipnica, Radgona, v katerih so znatne slovenske manjšine v dotičnih šolskih okoliših; 3.) so že čisto nemške šole v takih krajih in okrajih, kjer imajo Slovenci ogromno ali vsaj znatno večino. Takih šol je zopet 10, namreč: Konjice, Laško, Ljutomer, Marensberg, Muta, Št. Jernej nad Muto, Sobota, (vse 3 pri Mariboru), Radvanje, Razvanje, Studenci (vse 3 pri Mariboru), 4) sledijo privatne

nemške šole, podpirane od nemškega „šolfereina“, s katerimi se tako rahlo postopa kakor z inozemskimi cvetkami po zimi. Take nemške šolske cvetke so v Sevnici, v Pikrah pri Mariboru, v Storeh pri Celji; k temu številu se še pridruži nekaj nemških „Kindergartnov“. Teh nemških šol, v katerih je večkrat $\frac{1}{2}$, do $\frac{3}{4}$, ali $\frac{4}{5}$ Slovencev, je torej najmanj 32. Ako bi te šole imele le po jeden razred, ne bi nas še tako plašilo; toda te nemške učilnice in mučilnice imajo po 2, 3, 4 in 5 razredov; teh nemških razredov je 102 na spodnjem Štajerskem kjer je znabiti poprek od 30—50 slovenskih otrok, kateri v šoli nobene slovenske besede ne slišijo. Torej se Slovincem na spodnjem Štajerskem vsako leto od 3000—5000 otrok ponemči. A vse to štajerskim Nemcem še ne zadostuje. Še bodo snovali nemške šole: v Brezicah, Vojniku, Vitanji, Slovenski Bistrici, Ormoži, v Slovenjemgradu, itd. itd. In glejte krevičneže! Za te šole hočejo imeti tudi le nemške učitelje, prave Nemce — nemškujoči Slovenci so jim še premalo. — Zato naj bi deželni odbor posebne ustanove delil navlaš za nemške pripravnike kot bodoče nemške učitelje na spodnjem Štajerskem.

— (Štajerska kmetijska družba) je pri svojem običnem zboru letos podelila mej drugim g. Domicijanu Serajniku, nadučitelju na Ptujski gori, g. Antonu Hrenu, nadučitelju pri sv. Janžu na Dravskem polju in g. Ernestu Tribniku, nadučitelju v Spodnji Polskavi častna darila po 40 kron za zasluge kot šolski vrtarji.

— (Posojilnica v Konjicah) se je prva odzvala pozivu štajerskih slovenskih poslancev, naj se v proslavo petdesetletnega vladanja cesarja Franca Jožefa nabere prostovoljni prispevki za ustanovo, iz katere bi se podpirali tisti Slovenci, ki bi vstopili v državno službo, in sicer je podarila v ta namen znatno svoto 250 gld.

— (Stariši, pazite na otroke!) Dne 5. t. m. je pri Sv. Lenartu v Slovenskih goricah neka viničarica šla precej daleč po vodo, v tem pa pustila doma pri zakurjeni peči dva od 2 do 4 let stara otroka. Ta dva sta se začela igrati z ognjem; vna-mejo se drva poleg peči, dim napolni sobo in, ko se viničarica vrne, najde otroka mrtva.

— (Bizeljski vinogradi) so merili svoj čas 436 hekt. Od leta 1880. so bili vsi uničeni, a vinogradniki so skrbeli, da so jih zopet zasadili z ameriško trto. Od 800 oral je že kakih 500 oral zopet zasajenih. Lani se je pridelalo blizu 800 veder vina nove vrste in se po 6 do 8 kr. liter dražje prodajalo, kakor prejšnje sicer tudi dobro znano in močno vino. Vrh tega so vinogradniki prodali lani znabiti do 100 000 požlahtnenih trt. Kakor kaže ta vzgled, bi si vinogradniki tudi drugod lahko pomagali, ako bi le hoteli, žal, da nedostaje dobre volje.

— (Razkralj Milan) se misli torej vendar naseliti na Goriškem. Govorilo se je, da namerava Milan kupiti Ratterjevo vilo v Gorici, a ta vest se je dementovala. Sedaj pa se javlja, da si misli blizu Ajdovščine sezidati vilo in da sta te dni bila tam dva njegova pooblaščenca ter kupila blizu Stare bate primeren, dosti visoko ležeč svet, od koder je posebno krasen razgled.

— (Imenovanje.) Poštni koncipijent pri tržaškem poštnem ravnateljstvu Fran Knotek je imenovan poštним komisarjem istotam.

— (Umrla) sta v Trstu bivši duhovni pomočnik pri sv. Antonu novemu Štefan Vuga in umirovljeni ravnatelj dež. blagajne Iv. Jerala.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko „Naše Sloge“ je zaplenilo tržaško drž. pravdnštvo.

— (Slovenska čitalnica v Trstu) priredi tekom meseca marca več predavanj in sicer: 1.) v soboto, 16. t. m. „Uvod v hrvatsko ali srbsko narodno poezijo“, predaval bo dr. Trnoplesac; 2.) v soboto, 23. t. m. „Na kaki podstavi naj se razvija umetnost mej Slovani, da bode zares sovzgjajala slovanske narode“, predaval bo Fr. Podgornik; 3.) v soboto 30. marca „O pesmih Josipa Cimpermana“ predaval bo dr. K. Glaser.

— (Odlikovan rojak.) Našemu rojaku iz Slovenske Bistrice, profesorju in državnemu svetniku v Pavlovem gradu na Ruskem, Dominiku Paskolu, je ruski car podelil red sv. Ane.

* (General Gjuro Horvatić) V Balemgradu je umrl 12. t. m. nagle smrti general Gjuro Horvatić, star 60 let. Pokojnik je bil Hrvat, rodil se je namreč l. 1835 v Slobodnici v Slavoniji, mlad stopil v avstrijsko vojsko, se udeležil italijanske vojne l. 1859 in potem l. 1862 stopil v srbsko vojsko. Nevenljive zasluge si je pridobil v srbsko-turški vojni l. 1876, zlasti v bitki pri Kujaževcu 4. avgusta in pri Aleksincu 25. avgusta. Tudi v drugi vojni l. 1877/78 odlikoval se je kot vojskovodja. L. 1880 je bil poslan kot izredni poslanik v Peterburg, kjer je ostal nekoliko let, in se potem vrnil v Srbijo. V vojni mej Srbijo in Bolgarsko ni aktivno sodeloval. Nekaj časa potem je bil vojni minister, ker je pa skupščina odbila njegov načrt o preostroju vojske, odstopil je l. 1887. in potem živel v miru do svoje smrti. Horvatić je bil najpopularnejši srbski general in unet zagovornik nesrečne kraljice Natalije.

* (Velika tatvina) Predvčeršnjim ponoči so v Bruselju neznani tatovi vlomili v neko banko in ukradli 70 000 frankov v gotovini in za 400 000 frankov vrednostnih papirjev.

* (Grozno lečenje.) V Visovcih pri Brnu živi udova Marija Lenhart v precej siromašnih razmerah. Ko je te dni nje 13letni sin zbolel, ni imela toliko denarja, da bi bila poklicala zdravnika. Posvetovala se je z nekimi ženskami, ki so preiskale dečka, kateremu so se neki mozoli izpahili, in jej svetovali upravljanje grozno „domače zdravilo“. Žena je spekla kruh in ko je bila gotova, je velela sinu, naj zleze v peč. Fantič se je branil, a mati ga je siloma spravila v razbeljeno peč, misleč, da mu vročina prežene mozole. Ko je otroka potegnila iz peči, je bil ves opečen in je kmalu po tem umrl.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— „Dom in Svet“ ima v št. 6. nastopno vsebino: Dr. M. Opeka: Spomini na Jož. Cimpermana; A. Hribar: Pomlajenje; P. Bohinec: Jarem pregrehe; Dobravec: Dve svatbi; M. O.: Na tuji zemlji; dr. J. Križan: Huda ura; F. S. Šegula: Sveti duh na ostrem vrhu; J. Benkovič: Slovenski koledarji in koledarniki; J. Barle: Iz belega Zagreba; Književnost; Razne stvari. — Slike: Jožef Cimperman; Kananejska žena; Sveti Jožef, rednik Jezusov; Strelodov vrh stolpa z vrtečim se petelinom; Beinov strelodov; Podolgasti prerez viharne oblaka po Köppenu; Sv. Duh na Ostrem vrhu. Kitajski žid; Južna vrata v korejskem glavnem mestu Seulu.

— **Kmetska kritika.** Couplet s slovenskimi besedami. Zložil in uglasbil Alojzij Majcen. Ljubljana. 1895. Založil skladatelj. Tisk J. Blaznikovih naslednikov. Cena 40 kr. — Izvirnih kupletov imamo jako malo, dasi bi dobro došli tako našemu gledališču v Ljubljani, kakor diletantskim družbam po deželi. „Kmetska kritika“ je prav dobra kompozicija in kaže, da je zlagatelj zadel ton, v katerem je zlagati te vrste „umotvore“, tekst pa ni nič kaj srečno zložen.

Brzjavke.

Dunaj 15. marca. V današnji seji je poslanska zbornica vzprejela določbe davčne reforme glede kontingenta dobitkovine, in sicer nepremenjene tako, kakor jih je predlagal davčni odsek.

Dunaj 15. marca. Bacquehemov načrt o volilni reformi nasvetuje ustanovitev pete kurije, razdeljene na dve skupini: v jedni bi volili vsi, ki sploh kaj direktnega davka plačujejo, in v mestih tudi delavci, v drugi pa vsi tisti, ki nič direktnega davka ne plačujejo.

Dunaj 15. marca. Na pritožbo sindikata parlamentarnih poročevalcev glede včerajšnjega renkontra mej posl. Puighartom in korespondentom „Hlasa Naroda“ je predsednik Chlumecy obljubil, varovati prostost poročevalcev. Vršila se bo preiskava, katere izid se razglasi.

Budimpešta 15. marca. Voda v Bega-prekopu je začela poplavljati okolico temešvarsko. Ker rase voda čedalje bolj, je nevarnost veli kanska.

Berolin 15. marca. Predlog, naj občinski svet berolinski čestita knezu Bismarcku k osemdesetletnici, je obč. svet odklonil. Tudi mej strankami v drž. zboru se ni dosegla jedinstvo, jeli bivšemu kancelarju čestitati ali ne.

Tuji.

14. marca.

Pri **Stonu:** Epstein Rottach, Gregorio, Grebner, Glas, Brener z Dunaja. — Goldstaub iz Berolina. — Sonnenberg iz Čakovec. — Rosmann, Jonik iz Trsta. — Zavadnik iz Škofje Loke. — Bauer iz Trbiča.

Pri **Matko:** Neumann Hostnik, Schacherl, Freund, Staböck, Roth, Boye, Moskovits, Trejbal z Dunaja. — Wellik iz Prage. — Turi iz Trsta. — Kander iz Linca. — Sprenger iz Gradca. — Fischer iz Beljaka.

Pri **avstrijskem cesarju:** Zupan, Černe iz Gorij, — Klemas iz Radeč.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

12. marca: Anton Česker, gost, 64 let. — Analijsa Rutar, natakarica, 22 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. marca	7 zjutraj	783.8	12°C	sl. sev.	obl.	0.6
	2. popol.	785.7	48°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	788.4	28°C	sl. svz.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 29°, za 0.1° nad normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dné 15. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 65	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	80	„
Avstrijska zlata renta	125	10	„
Avstrijska krona renta 4%	101	10	„
Ogerska zlata renta 4%	124	85	„
Ogerska krona renta 4%	99	10	„
Avstro-ogerske bančne delnice	1075	—	„
Kreditne delnice	394	—	„
London vista	123	45	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	32 1/2	„
20 mark	12	06	„
20 frankov	9	77	„
Italijanski bankovci	46	45	„
C. kr. cekini	5	78	„

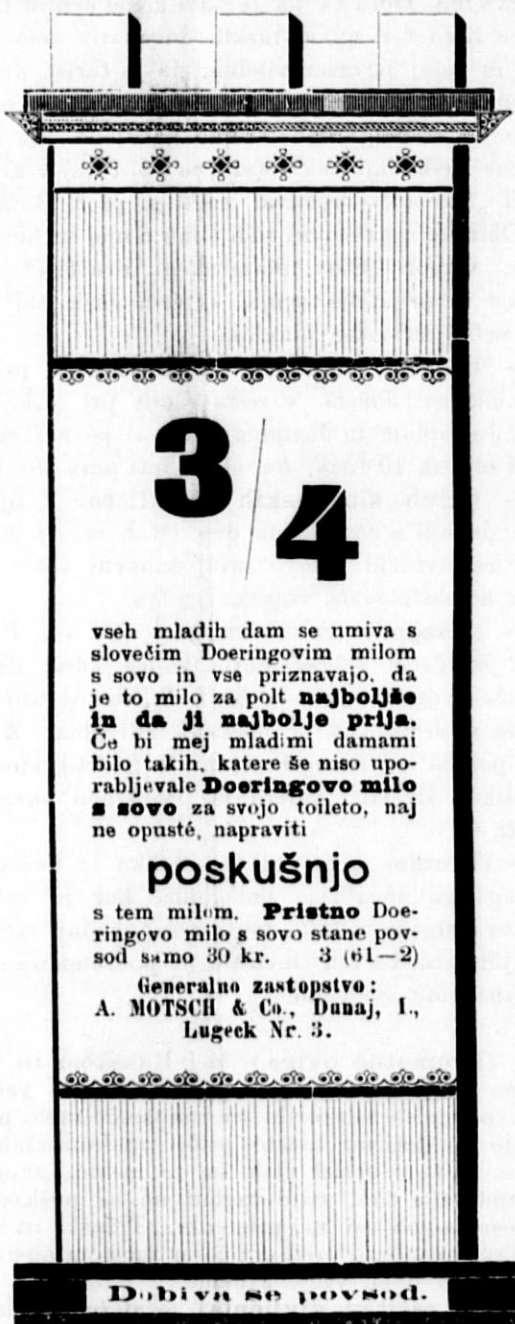
Dné 14. marca 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	152	gld. —	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	—	„
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	133	25	„
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. list	123	—	„
Kreditne srečke po 100 gld.	20	—	„
Ljubljanske srečke	25	—	„
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	75	„
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	170	50	„
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	430	—	„
Papirnat rubelj	1	32 1/4	„

Pnevmatik-kolo

v dobrem stanju je na prodaj.

Na ogled je pri redniku kluba slov. biciklistov g. Zmagoslavu Bohinc-u v Ljubljani. (291—1)

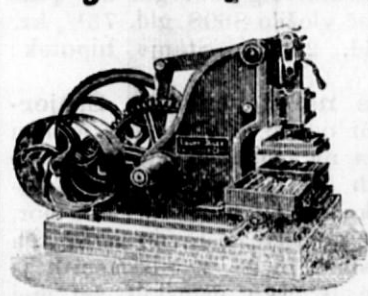
vseh mladih dam se umiva s slovečim Doeringovim milom s sovo in vse priznavajo, da je to milo za polt **najboljše in da ji najboljše prija.** Če bi mej mladimi damami bilo takih, katere še niso uporabljemale **Doeringovo milo s sovo** za svojo toileto, naj ne opusté, napraviti

poskušnjo

s tem milom. **Pristno** Doeringovo milo s sovo stane povsod samo 30 kr. 3 (61—2)

Generalno zastopstvo: A. MOTSCH & Co., Dunaj, 1., Lugeck Nr. 3.

Stroji za proizvodnjo opeke

(178—3)

po najboljših sistemih, kakor tudi popolne oprave za **opečnice, tovarne za opeke, za strešno opeko z vkladki, za cevi iz ilovice, za cement, za gips** dobavlja kot mnogoletno specialiteto

Louis Jäger

tvornica za izdelovanje opekarških strojev Kolonj-Ehrenfeld.

Ceniki in proračuni stroškov zastoj. Najboljše svedoče. — Navedenih opravil naprav možno si je ogledati tudi v času, kadar funkcionirajo.

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalji in odhajalji časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischli, Gmunden, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.	
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.	
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.	
Ob 12. uri 55 min. dopoldne osebni vlak v Trbiča, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Dunaj.	
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiča, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selsthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomost, Breznica, Gurk, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischli, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.	
Ob 7. uri 30 min. zvečer osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.	

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 5 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnegrada, Linca, Steyra, Gmunden, Ischli, Aussee, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiča.	
Ob 8. uri 19 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.	
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipske, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnegrada, Linca, Steyra, Paris, Genevo, Gurk, Breznica, Inomost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiča.	
Ob 2. uri 32 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.	
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiča.	
Ob 9. uri 25 min. zvečer osebni vlak iz Kočevja, Novega mesta.	
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiča.	

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.	
Ob 8. uri 5 min. popoldne v Kamnik.	
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.	

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika	5—61
Ob 11. uri 15 min. dopoldne	„
Ob 6. uri 30 min. zvečer	„

Pisarja

z lepo pisavo vzprejme notarska pisarna v Ljubljani. — Ponudbe vzprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (287—2)

Prodaja hiše.

Hiša št. 14 v Parnih ulicah, v dobrem stanju, z velikim vrtom, se prodaja iz proste roke. Več o tem se poizve pri A. Aubelnu na Sv. Petra cesti h. št. 7. (150—3)

„Kupuj pri trgovcu, a ne pri branjevcu!“

pravi star pregovor.

To velja po vsi pravici o mojem etablissementu, kajti le tako velika prodajalnica, kakršna je moja, ima vsled tega, da kupuje jako velike množine blaga, ki jih plačuje sproti v gotovini, in vsled drugih ugodnih okoliščin minimalne stroške, ki so potem v prid tudi kupecu.

Dražestni vzorci zasebnim naročiteljem zastoj in poštene proste. — Knjige vzorcev z bogato vsebino, kakršnih doslej še ni bilo, za krojače poštene proste.

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visoko duhovščino, potem blago, kakor je predpisano za c. kr. uradniške uniforme, tudi za veterance, gasilna društva, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevleke za vozove.

Največja zaloga štajerskega, koroškega, tirolskega lodna itd. za gospode in gospe po originalnih tovarniških cenah v tako veliki izbiri, kakršne ne more nuditi niti dvajsetna konkurenca.

Največja izbira samo finega, trpežnega sukne-nega blaga za gospe, v najbolj modernih barvah. Blago, ki se dá prati, potni plačji od 4—14 gld., potem tudi krojaške potrebščine (kakor podšiv za rokave, gumbi, šivanke, konec itd.).

Ceni primerno, pošteno, trpežno, čisto volneno suknezo blago in ne malovredne cunjice, ki komaj toliko stanejo, kolikor iznata zaslužek krojačev, priporočam

J. STIKAROVSKY v Brnu (Avstr. Manchester).

Največja tovarniška zaloga sukna v vrednosti 1, milij. gld.

Razpošiljanje le proti povzetju.

Svarilo! Agenti in krošnjari prodajajo svojo nič vredno robo čisto za „Stikarovsky-jevo blago“. Da se pride takim sleparijam v oči, ki so na škodo p. n. kupovalcem, javljam, da takim ljudem ne prodajam blaga pod nobenim pogojem. (19—4)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasavljanju človeškega telesa, skaznem žolodci, pomamljanju slasti do jedij itd.

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr.

Dobiva se pri (123—20)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.